

PĚKNÁ VYHLÍDKA

6/2014

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Běžec Jaroslav Nový: S Bohem se nikdy nevzdám

Zahradník, dělník v továrně, hlídač, truhlář, prodavač, pečovatel, také vášnivý cyklista, maratónský závodník, sběratel modelů aut, cestovatel a adventista, to je Jára Nový z Kynšperku nad Ohří. Jako jediný ze tří sourozenců vyrůstal z neobjasněných důvodů mimo svou rodinu v dětském domově v Plesně. Vystřídal několik zaměstnání, než zjistil, že je nejvíce prospěšný starým a potřebným lidem, o které už třináctým rokem pečuje. Nyní pracuje v domově pro seniory AMICA v Chebu. Zároveň si přivydělává již deset let jako zahradník u soukromého podnikatele. Má za sebou 17 maratónů, jeho nejlepší maratónský čas je 3:02 hodin.

Tento měsíc už to bude 5 let od tvého křtu. Jaké byly ty roky?

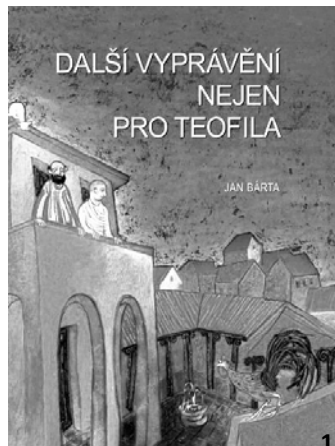
Dobré i špatné, myslím si, že jsem se moc nezměnil. Pořád závodím a pracuji. Když mě ale před dvěma lety vyhodili z domova důchodců v Pochlovicích, kde jsem poctivě deset let pracoval, byl jsem na dně. Tehdy mě krivě obvinili, mrzí mě to dodnes, ale беру to tak, že měl Pán Bůh se mnou už jiné plány, a proto to dopustil. Z této práce jsem ale neošel s prázdnou, objevil

(Pokračování na další straně)

TIP NA ČTENÍ

Nejen pro Teofila

Výpravná, bohatě a krásně ilustrovaná kniha "Další vyprávění nejen pro Teofila", kterou napsal a namaloval Jan Bárta, je pokračováním prvního dílu převyprávěných příběhů z knihy Skutky apoštolů. V dopisech adresovaných Teofilovi popisuje lékař Lukáš Pavlový misijní cesty, jichž byl svědkem, až po závěr jeho života v římském vězení. Nová vázaná knížka pro děti z vydavatelství Advent-Orion má 72 strany a stojí 228 korun. Brzy bude k dispozici i k zapůjčení v naší sborové knihovně.

jsem tam svoji věrnou kamarádku, téměř osmdesátiletou Otylku Slabihoudovou. I když tam už nepracuji, přátelíme se stále.

Vyrůstal jsi v dětském domově. Víš něco o své rodině?

V dětském domově jsem byl od mého narození. Se svou rodinou jsem se poprvé setkal v třinácti letech, kdy jsme s jednou tetou rodičům poslali dopis a oni si pro mě přijeli na prázdniny. Bydleli v krásné vesnici s názvem Žihobce nedaleko města Sušice.

Jak tě přijali po takové době?

Cítil jsem se mezi nimi nesvůj, cizí. Nechovali se ke mně zle, až na mámu, ta byla vůči mně odměřená a protivná. Nechápal jsem to. V té době byl nedaleko Žihobcí v Hrádku u Sušice na letním táboru náš domov, tak jsem šel za předsedou obce, že s rodinou být nechci a chci jet za „svými“ na ten tábor. Vyhověl mi. Později mě za to ředitel dětského domova moc obdivoval, že jsem si to takhle zařídil.

Máš sourozence?

Zjistil jsem, že mám kromě mámy a otčima ještě mladší sestru Alenu a bráchu Pepu. Oba měli za vlastního tátu pana Nového, já mám pouze jeho příjmení. To byl asi také důvod, proč mě dali do dětského domova a je ne. O vlastním tátovi nevím nic. Zkoušel jsem ho hledat

přes Poštu pro tebe, ale nereagovali na můj příběh. Máma a brácha už dnes ale nežijí, máma zemřela na rakovinu a bratr se zabil na čtyřkolce.

Jára jako kluk

Viděl ses s nimi ještě někdy?

Navštívil jsem je potom ještě dvakrát. Když mi bylo 24 let, tak jsem za nimi jel. S mámou už jsem si rozuměl víc, popovídali jsme si spolu. Podruhé jsem tam jel s tebou, Haničkou, Danem a Martinem Kábrtovými na kole v roce 2007. Máma už ale nežila, dva měsíce před naší návštěvou zemřela na rakovinu plic. Setkal jsem se pouze se setrou Alenou. Vyměnili jsme si dokonce telefonní čísla, ale nikdy jsme si od té doby stejně nezavolali.

Jak ses měl v dětském domově?

Měla mě na starost teta Saudnerová. Byla na mě moc hodná, měl jsem ji rád. Navštívil jsem ji po dvaceti letech, překvapil

jsem ji a bylo to zajímavé setkání. Vzpomínali jsme na společná léta na dětském domově. V děláku jsem našel mé dva současné nejlepší kamarády, Járu Křiváka a Pavla Mika.

Čím ses vyučil?

Vyučil jsem se v Křimicích u Plzně zahradníkem. Ze studijních let rád vzpomínám na učitelku ze základní školy v Plesné, Ivu Bíbovou. Hned jsme si padli do oka. Občas mě nechala masírovat jí záda, byla na mě moc hodná. Měli jsme se rádi. Rád vzpomínám i na pana učitele Flaksu. Byl přísný, ale mně se to líbilo, vedl nás správným směrem.

Co se s tebou dál dělo po vyučení?

Když jsem byl plnoletý a získal výuční list, tak jsem se musel z dětského domova odstěhovat. Byl jsem dospělý. Odstěhoval jsem se k přítelkyni Andree do Březnice a odtud jsem šel na vojnu.

Poznala jsem tě v Domě na půli cesty v Kynšperku. Kde ses tam vzal?

Jednou jsem jel navštívit své dva již zmiňované kamarády Jardu a Pavla. Oba bydleli v Kynšperku nad Ohří v Domě na půli cesty. Zajímalo mě, kam se odstěhovali z Plesné oni. Na místě jsem zjistil, že bych rád bydlel v tomto zařízení s nimi, a tak jsem si tam rovnou podal žádost. S Andreou nám to moc neklapalo, její táta mě neměl rád a pořád proti

mně něco měl. Andrea se mě ale zastávala, dokonce jsme se spolu chtěli odstěhovat do Lubů u Chebu, které jsem si zamiloval už v dětství. Když se nám v Plesné opravoval domov, bydleli jsme pět let v náhradní budově právě v Lubech. Měl jsem tam dokonce zažádáno o byt, ale nedostal jsem ho. Odešel jsem tedy od Andrey a šel za kamarády do Kynšperka.

Jak se ti líbilo v dalším sociálním zařízení?

S kluky jsme si sami vařili. Bylo to zvláštní, že jsme zase byli spolu. Vrátil jsem se tím zase do dětství. Důvěřovali jsme si. Pobyt v domě na půli cesty mi ale zcela změnil můj život. Poznal jsem Haničku Kábrtovou, která tam byla vedoucí. S její pomocí jsem si našel práci pečovatele v domově důchodců, kterou dělám na různých místech už 13 let. Díky Haničce a Božímu zázraku jsem si také velmi levně koupil byt v Kynšperku, kde bydlím dosud. Nikdy se mi ani nesnilo, že bych měl vlastní bydlení. Někdy, když přijdu domů, cítím velkou radost, že mám svůj domov, kam se můžu vracet. Někomu tohle přijde normální, ale pro mě mít vlastní byt znamená opravdu hodně. Jsem za to moc vděčný, nemusím se stěhovat, nemusím nikam odcházet. Našel jsem také svoji novou rodinu. Haničky a tvoje rodiče, Jana a Ivan Kudrřalcovi ze Šabiny, se stali i mými rodiči. Cí-

tím, že mě mají rádi a můžu za nimi kdykoliv přijít. Jsou upřímní a dávají mi lásku ze srdce. I když mi někdy Hanička říká nepřijemné věci, přemýšlím nad nimi. Víím, že má pravdu, dělám spoustu hloupostí. Vážím si toho, protože z toho poznávám, že jí nej-

sem lhostejný, že jí na mě záleží. Přestože mi v životě hodně lidí nabízelo pomoc, opravdovou lásku a pomoc jsem našel až jako dospělý ve vaší rodině. Mám vás všechny moc rád.

Rád cestuješ. Kde jsi byl?

Právě se svou novou rodinou jsem zažil úžasná dobrodružství, o kterých se mi dříve ani nesnilo. Lyžování ve Švýcarsku a Rakousku, výlety na kole po Evropě, koupání ve studeném moři v Holandsku – můj vůbec první zážitek u moře. Největším zážitkem ale byla návštěva Ruska. Za prvé jsem poprvé letěl letadlem, za druhé to byla nejzajímavější země, jakou jsem kdy poznal. Silně jsem tam cítil Boží přítomnost, některé situace byly

dost napínavé, třeba spaní pod širákem v divoké tajze, nebo když nám cestou na nádraží nejelo auto.

Kdy jsi uvěřil v Boha?

Pamatuji si, že když mi bylo asi třináct let, našel jsem někde brožurku o víře. Schoval jsem si ji a vlastně ani nevím proč. Věřil jsem, že je v ní něco, co je pro mě důležité. Tehdy jsem začal sbírat modely aut, našel jsem koníček, který mě naplňoval. Šetřil jsem si peníze, chodil jsem na borůvky, na železo, abych na ně měl. V domově jsme skoro nic nedostávali. Později začala do děcáku pravidelně jezdit skupinka baptistů. Zúčastňoval jsem se těchto setkání, která byla dobrovolná. Bylo nás jen pár, kteří chtěli slyšet něco o Bohu. Zpívali jsme, modlili se a vyprávěli si příběhy.

V Kynšperku se můj vztah k Bohu jenom prohloubil. Nepamatuju si přesně, jak to bylo, že jsem se rozhodl jít do sboru. Nejspíš to bylo tak, že mě Hanička pozvala. Byla věřící a netajila se tím. Já jsem pozvání přijal. Dodnes si pamatuju, že kazatel Petr Staš tehdy něco kázal a přirovnal lidský život k maratónu, k běhu na dlouhou trať. Já jsem už dříve běhal, ale běžet maratón mě nikdy nenapadlo. Petr stál tedy i na počátku mé běžecké kariéry, ale především je tím, kdo mě křtil, kdo mě nasměroval k Bohu, ke zdolávání životních překážek, na které nemusím být sám. Dodnes ale běhám i

(Pokračování ze strany 3)

skutečné maratony, celý rok trénuju, v zimě, v létě chodím denně běhat 10 kilometrů a také jezdím pořád na kole.

Jak vzpomínáš na den svého křtu?

Pro mě toto rozhodnutí přineslo velkou zodpovědnost. Předtím jsem si žil, jak jsem chtěl, teď jsem najednou cítil, že musím něco změnit. Učinil jsem s Bohem smlouvu, která je napořád. Nedaří se mi dělat Bohu radost tak, jak bych chtěl, ale věřím, že Bůh má se mnou trpělivost, že mě má i tak rád. Teď v červnu uplyne 5 let od mého křtu, který se konal v Šabině u řeky. Byli jsme tři, já, ty a Dan Kábrt. Ačkoli všude přšelo, tak v Šabině ne, dokonce se mezi mraky ukázalo modré nebe a sluneční paprsky, které na nás svítily. Prožili jsme u řeky krásný večer s hostinou, slavili jsme totiž zároveň Danovy osm-

náctiny. Když jsme pozdě večer všechno sklídili a vrátili se domů, začalo pořádné pršet.

Křest 26. června 2009 v Ohři

Co pro tebe víra a sbor znamenají?

Víc zodpovědnosti. A taky si daleko víc uvědomuju, co není správné. Velmi si cením toho, že nás Bůh přijímá všechny bez rozdílu, v tom je výjimečný. Díky tomu před lidmi nemám strach. Taky jsem rád, že máme společenství. Ve sboru mám několik přátel, se kterými si

rozumím. Jsou to hlavně Pánkovi a Hanka Krausová.

Máš přítelkyni?

V práci se mi líbí jedna slečna, tak se s ní zatím jen seznamuju. Ale je to se mnou v tomhle směru těžké. A dál bych to už radši ani nekomentoval. Nejsem ve vztazích moc vytrvalý. Ale vlastní rodinu bych si moc přál.

Chceš něco na závěr?

Já hodně jezdím na kole a běhám maratony. Dává mi to moc, vyčistím si přitom hlavu a hned se cítím líp. Rád bych to všem doporučil, jsem totiž přesvědčený, že kdyby lidi víc sportovali, přestali by na sebe být tak zlí. Přijde mi, že víra a běhání spolu úzce souvisí. V běhu se učím vytrvat, nevzdávat se, a to stejné potřebuji i v životě s Bohem.

Děkuji za rozhovor.

IVANA LÁTALOVÁ

VZPOMÍNKA

V roce 2008 jsem s mými sourozenci Járrou a Ivankou a mými syny Daníkem a Martínkem jeli navštívit kamarádku naší maminky do Ruska. Dopisují si spolu více jak 50 let, a tak jsme chtěli vidět, jak žijí. Zažili jsme mnoho dobrodružství, párkrát se báli i o život. Na Rudém náměstí jsme veřejně vypískávali uctívače Lenina a jemu podobných, zúčastnili jsme se divokého mejdanu několika opilých Rusů uprostřed hlubokých lesů tajgy, vyzkoušeli jsme podomácku vyrobenou saunu na zahradě, cestovali mnoho hodin transsibiřskou magistrálou atd. atd.

Cesta tajgou domů

Zdraví a šťastní jsme se vrátili domů a šli jsme se přivítat s rodiči. Maminka zrovna pracovala na poli, všechny nás objala a políbila. Byla jsem udivená, když Járův nejhezčí zážitek z Ruska bylo právě toto přivítání, návrat domů, kde na něj někdo čekal. „Ještě nikdy jsem neprožil, že by se někdo těšil, až se vrátím,“ říkal dojatý Jára, který mi připomněl hlavního hrdinu knihy Alchymista. Ten musel projít tisíce kilometrů proto, aby si uvědomil, co je jeho skutečným pokladem a že leží v místech, kde svoji pouť začal.

HANA KÁBRTOVÁ⁴

„Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vyzorovat; ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi“ (Bible, Lukáš 17:20)

Milost vám a pokoj od našeho Pána – Ježíše Krista – především dnes, kdy vstupujeme do dobrodružství sborových voleb. Dnes pokládáme základ toho, jakým směrem se bude náš sbor ubírat v příštích dvou letech. Naším hlavním cílem by mělo být vytváření Božího království. Když se významní představitelé judaismu ptali Ježíše: Kdy přijde Boží království? Ježíš odpovídá: Království Boží je mezi vámi – uprostřed vás – ve vás.

Boží království není jen něco na čekáme, že jednou přijde – Boží království se už dnes děje všude tam, kde kraluje Bůh, kde se lidé shromažďují kolem Boha jako jeho služebníci. Všude tam, kde je Bůh na prvním místě. Mám za to, že v prostředí, kde kraluje Bůh, se lidé cítí dobře. Je to prostor kam se lidé těší. Boží království bude místo, které bude přitažlivé pro naše děti a stejně tak pro naše okolí. Jak na to? Pro odpověď na naše otázky si dojdeme do 2. knihy Mojžíšovy 25. kapitoly 1 - 9:

„Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ‚Mluv k synům Izraele, ať pro mne vyberou oběť pozdvihování. Vyberete oběť pozdvihování pro mne od každého, kdo ji ze srdce dobrovolně odevzdá. Toto bude oběť

pozdvihování, kterou od nich vyberete; zlato, stříbro a měď; látka purpurově fialová, nachová a karminová, jemné plátno a kozí srst; načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže a akáciové dřevo; olej na svícení, balzámy na olej k pomazání a na kadidlo z vonných látek; karneolové drahokamy a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku. Ať mi udělají

Boží království mezi námi

svatyni a já budu bydlet uprostřed nich. Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazuji jako vzor svatého příbytku i vzor všech bohoslužebných předmětů.“

V posledním velkém oddílu 2. Mojžíšovy, který začíná tímto textem, vrcholí zjevení Božího jména. Hospodin se zde představuje jako ten, kdo chce svému lidu být skutečně nablízku, kdo chce být s tebou co nejblíže ve všem, co prožíváš. Co pro to můžeme udělat my?

Předně potřebujeme tlumočníka, člověka nebo lidi, kteří budou dostatečně tiší na to, aby zaslechli Boží mluvení, nechali se jím strhnout a předávali je nám. Dál potřebujeme

dobrovolníky, ty, kteří už s Hospodinem něco prožili. Ušli s ním kus cesty, budou ochotni naslouchat a budou na Hospodinovo mluvení reagovat. A dobrovolně se rozhodnou spolupracovat na vytváření Božího království. Bůh nikoho nenutí. Chce oběť jen od každého, „kdo ji dobrovolně ze srdce odevzdá.“ Ale když už do toho jdeme, pak očekává, že půjdeme naplno. Například na 5 dkg (asi čtvrt hrnku) purpurově fialové látky bylo potřeba 12 tisíc mořských šneků, navíc to byl speciální druh slimáka – dravý a žijící v korálech. Do třetice nás Hospodinovo slovo konfrontuje s myšlenkou, že ve prospěch společného díla máme přinést jen to, co jsme sami přijali. To je totiž vlastní význam oběti pozdvihování, o které v textu čteme. Když Izraelci tento druh oběti přinášeli mávali s ní nahoru a dolů. Znamenalo to asi tolik: Přináším ti, Hospodine, to, co jsem od tebe sám přijal.

A za čtvrté se z Božího mluvení dovídáme, že jeden člověk na to nestačí. Že jednotlivec nikdy Boží království nevytvoří. Že k tomu bude potřeba více lidí, více Božích dobrovolníků. Více lidí, kteří přinesou své oběti a dary ve prospěch celku. Více lidí, kteří budou ochotni dělat „všechno přesně podle toho,“ jak Hospodin načrtne ve svém projektu. Jak na toto Boží mluvení zareagujeme?

MARTIN LINDTNER

Představujeme premiantku Andreu Klempárovou

Bývalý sokolovský kazatel Luboš Capek a člen sboru adventistů v Sokolově Petr Procházka mohou za to, že se Andree Klempárové ze Sokolova změnil život. Jednou šla vyprovodit svoji malou neteř Marušku do sboru adventistů na Kraslické 14 a před sborem stáli Luboš a Petr, kteří pozvali Andreu na bohoslužbu. Andrea pozvání přijala a ještě týž den se nechala zapsat do zdejšího skautského křesťanského klubu Pathfinder společně se svojí další neteří Sárrou. Brzy se také zapojila do zpívání pod vedením sborové učitelky zpěvu Hedy Bauerové. „Ve sboru mě moc baví zpěv. Vždycky se těším na zpívání,“ říká teď už téměř devatenáctiletá Andrea, která by se ráda v letošním roce nechala pokřtít a stala se členkou církve. „Prála bych si mít křest společně s mojí kamarádkou Ladkou. Držely bychom se spolu za ruce a nechaly se ponořit do vody kazatelem Bohoušem Zámečnickem,“ svěřila se. Andrea žije sama s maminkou Hanou. Její starší sourozenci Hana, Lucie a Tomáš mají již svoje rodiny. Sestru Hanu nezná vůbec, vychovával ji otec, když se s matkou rozešli. Bydlí

v Anglii. S Lucií a Tomášem se pravidelně vidává, bydlí také v Sokolově. Andrea, které všichni říkají Káča, je v současné době nezaměstnaná v evidenci úřadu práce. Půl roku se učila cukrářkou na Střední živnostenské

těžké najít práci, stejně jako pro její nemocnou maminku. Na základní školu chodila první rok na „centrátku“, potom na 6. ZŠ a od 5. do 9. třídy na 5. ZŠ v Běžecké ulici. Ve škole měla ráda matematiku, přírodopis, hudebku a tělocvik.

škole v Sokolově, ale ze zdravotních důvodů učení ukončila. Má totiž problémy s krční páteří a nemůže dlouho stát nebo sedět. V šesti letech ji srazilo auto a způsobilo jí těžké zranění hlavy a krku. V nemocnici byla asi rok. Dvakrát byla později s krkem na operaci a každý večer si musí alespoň na dvě hodiny nasadit ortopedický krční límec. Kromě problémů s hlavou a krkem má dodnes trápení i s kolenem. Také je alergická na slunce a pyl, před kterými se musí chránit. Je tak pro ni

„Čtyři roky jsem reprezentovala naši školu ve vybíjené,“ usmívá se Andrea a vypráví, jak ji bavil i fotbal s kluky, kde chytala v bráně. V 9. třídě měla na vysvědčení jen dvě dvojky, jinak celé školní roky měla vyznamenání. Jejím snem je pracovat s dětmi, bavilo by ji být vychovatelkou v dětském domově nebo učitelkou v mateřské školce. „Děti mne mají rády, pořád za mnou utíkají. Já je taky mám ráda,“ říká Káča.

Také by chtěla umět hrát na housle. „Když jsem byla malá, učil mě štrýc hrát na saxofon. Už to ale neumím. Já toužím umět hrát na housle,“ přeje si nahlas. Věřící je od malička. „Doma s maminkou se někdy i společně modlíme, ona se modlí romsky, já ale romsky téměř neumím. Mám moc ráda, když se sejdeme celá rodina a zpíváme si. Mamka ale do žádného křesťanského společenství nechodí, párkrát byla ve sboru, ona chodí každou sobotu ráno na rehabilitace.

(Pokr. na str.7)

Představujeme premiantku...

Jednou se přišel podívat do sboru na romskou bohoslužbu i brácha. Ten teď čeká se svojí přítelkyní první dítě,“ říká Andrea.

Její nejlepší kamarádka se jmenuje Růžena Klempářová. Není její příbuzná, jsou kamarádky od 1. třídy, jde jen o shodu jmen. Také se hodně přátelí s Ladkou Strnadovou, Sárkou Bílou, Maruškou Bílou a Valčou Kováčovou. Poslední tři jsou zároveň její neteře. A jaký je její běžný pracovní den? Ráno vstává, uklidí, uvarí, chodí se psem Macim (maďarsky medvídek) ven, občas zajde na zahrádku a pak čeká na kamarádku Ladku, až přijde ze školy. Spolu pak rády chodí na cvičišť u obchodu Billa, kde si zpívají křesťanské písně. Někdy také čte, její oblíbená kniha je Twilight – Sága Stmívání od Nancy R. Reaganové. Televize ji nebaví, pouze taneční filmy. V Bibli má oblíbený příběh o královně Ester. Do sboru chodí pravidelně navštěvovat zpěv a na sobotní bohoslužby. Ráda poslouchá kázání Bohuslava Zámečníka a Martina Lindtnera. Baví ji Bohušovy a Chajdovy legrácky. Moc se jí loni v létě líbilo na týdenním pobytu s nácvikem gospelových písní.

„Brečela jsem, když jsme měli jet domů,“ vzpomíná. Na letošní léto zatím nic neplánuje.

HANÁ KÁBRTOVÁ

Církev společně připomenou 100. výročí 1. světové války

Sokolovské církve a Městská knihovna Sokolov zvou v pátek 27.6. od 16 hodin k pietnímu aktu u památníku padlým v parku u městského krytého bazénu k 100. výročí vypuknutí 1. světové války. Na setkání promluví a modlit se budou duchovní místních církví. Od 17 hodin bude následovat přednáška Dr. Vladimíra Bružeňáka na sokolovském zámku na téma 1. světová válka a Sokolovsko. 28.6.1914 došlo v srbském městě Sarajevu k

atentátu tamní rozvědky na arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este, následníka rakousko-uherského trůnu, s manželkou, což vedlo Rakousko-Uhersko k vyhlášení války Srbsku a postupné vypuknutí světové války. V ní zahynulo 8,5 milionu lidí. Do 31.8. je ve výstavní síni v 1. patře sokolovského zámku výstava ke 100. výročí vypuknutí 1. světové války. Je otevřena od středy do neděle vždy od 9 do 12 a 13 do 17 hodin. (tk)

Adventisté z celého kraje se sejdou v sokolovském evangelickém kostele

Adventisté ze sborů této církve v K. Varech, Chebu a Sokolově se v sobotu 14.6. od 9.30 hodin sejdou ke společné bohoslužbě v sokolovském evangelickém kostele na nábreží Petra Bezruče. Na bohoslužbě zazní hudební a pěvecké přednesy připravené členy sborů a Boží slovo z Bible bude kázat Marek Škrla z ústředí Česko-Slovenské unie církve v Praze. Pro děti a mládež bude připraven zvláštní program, oběd budou mít účastníci společně formou rautu na zahradě kostela. Vystoupí také nová romská hudební skupina vzniklá při romských bohoslužbách ve sboru v Sokolově. 7

AKCE V ČERVNU

PÁTEK 6.6.-NEDĚLE 8.6. Sborový víkend na Božím daru

PÁTEK 6.6. 19:00 Studium knihy Daniela Dudy: Velký příběh Bible, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

SOBOTA 7.6. 9:30 Sobotní škola: *Kristus, zákon a smlouvy*, 11:00 Kázání: Hana Kábrtová, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

ÚTERÝ 10.6. 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Multikulturní Bůh Bible představuje a inspiruje duchovní projevy v nejrozličnějších kulturách, tradicích a způsobech myšlení. Může být inspirací i pro dnešní multikulturní svět?*, Městská knihovna v Lokti

ČTVRTEK 12.6. 15:30 Pro děti: Pohlázení, 17:15 Pořad pro mladé: ZA OBZOREM, modlitebna Šenvert, Kraslická 494, 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Bible a ekonomie*, Městská knihovna v Chodově

PÁTEK 13.6. 17:00 Návčik zpěvu, 19:00 Studium knihy Daniela Dudy: Velký příběh Bible, modlitebna Kraslická 494

SOBOTA 14.6. Okrskové společné shromáždění v evangelickém kostele v Sokolově, 9:30 Sobotní škola: *Apoštolové a zákon*, 11:00 Kázání: Marek Škrla, 14:00 Křeslo pro hosta, Evangelický kostel v Sokolově, 16.30 Vycházka s Tomášem Kábrtem

NEDĚLE 15.6. 8:30 Jarní brigáda ve sboru, 15:00 Svatební oslava Ivany a Luboše Látalových v Šabině 2

PONDĚLÍ 16.6. 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Chvála moudrosti*, Klub Šnek v Kraslicích

ČTVRTEK 19.6. 15:30 Pathfinder, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

PÁTEK 20.6.-NEDĚLE 22.6. Víkend s Pohlázením na Lipně

SOBOTA 21.6. 9:30 Sobotní škola: *Kristova církev a zákon*, 11:00 Kázání: Jindřich Lékner, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

ČTVRTEK 26.6. 15:30 Pohlázení, 17:15 Pořad pro mladé: ZA OBZOREM, modlitebna Šenvert, Kraslická 494, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

PÁTEK 27.6. 16:00 Pietní akt u památníku padlým v parku u bazénu - ke 100. výročí vypuknutí 1.světové války, 17:00 Návčik zpěvu, modlitebna Kraslická 494, 18:00 Křest (místo bude upřesněno)

SOBOTA 28.6. 9:30 Sobotní škola: *Kristovo království a zákon*, 11:00 Památka Večeře Páně: Martin Lindtner/Bohuslav Zámečník, 13:00 Sborové volby, 16:00 Romská bohoslužba, modlitebna Šenvert, Kraslická 494

NEDĚLE 29.6.- NEDĚLE 6.7. Letní tábor pro děti na Hadovce u Konst. Lázní

PONDĚLÍ 30.6. 18:00 Úvod do Bible s Tomášem Kábrtem: *Co je sladší než med?*, Klub Šnek v Kraslicích

Více na [//sokolov.casd.cz/](http://sokolov.casd.cz/)

Pozvánka na oslavu svatby do Šabiny

V neděli 15.6. od 15 hodin zveme všechny přátele a známé do Šabiny na oslavu naší svatby. Bude oheň, hudba, zábava a soutěž o nejlepší svatební koláč. Těšíme se na vás!

Ivana a Luboš s dětmi